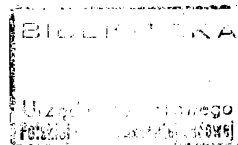

28 listopada 1925 r.

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

C06f 1/16

Nr 2451.

Kl. 78 ~~a1.~~

Johann Carl Müller
(Drezno, Niemcy).

78a 1/16

**Urządzenie do rozwierania nadciętych i tworzących taśmę
bez końca zapałek z papieru, tektury i t. p. materiałów.**

Zgłoszono 5 lutego 1923 r.

Udzielono 10 lipca 1925 r.

Pierwszeństwo: 6 lutego 1922 r. (Niemcy).

Wynalazek dotyczy urządzenia do nastawienia i ustalenia w stanie rozwarcia, względnie odchylenia nadciętych i tworzących taśmę bez końca zapałek z papieru, tektury i tym podobnych materiałów.

Urządzenie składa się z dwóch zazębiających się kół zębatach, tak zwanych kół rozwierających, między którymi zapałki nadcięte, lecz tworzące jeszcze taśmę bez końca, zostają tak przeprowadzone, że po sobie następujące zapałki zostają odchylone raz w prawo, raz w lewo, czyli rozwarte w obie strony.

Złożoną z pojedynczych zapałek taśmę bez końca podtrzymują i prowadzą dwa wałki pociągowe. Według wynalazku wałki pociągowe jak i zazębiające się koła zę-

bate, czyli koła rozwierające tak są urządzone, że odległość między nimi może być zmieniona, t. j. przez nastawienie odległości można odchyłać kolejno po sobie następujące zapałki w obie strony w mniejszym lub większym stopniu. Przez miarkowanie odchylenia zapałek w obie strony osiąga się tę korzyść, że nawet przy wielkiem odchyleniu poszczególne zapałki u podstawy nie ulegają zbytniemu obciążeniu na zgięcie lub złamanie, przez co wykluczone jest uszkodzenie tychże. Równocześnie przy wielkiej wydajności maszyny, t. j. szybkim przepuszczaniu taśmy bez końca przez urządzenie można dowolnie zwiększać odchylenie, nie zmniejszając wydajności maszyny. Za kołami zębatymi umieszczona jest szyna wo-

dzająca w kształcie trójkąta lub inna, na którą wsuwają się odchylone zapalaki przez co nadaje im się trwałe położenie odchylone.

W załączonym rysunku przedstawiono dla przykładu jedno wykonanie wynalazku na fig. 1 w widoku z boku i częściowym przekroju, na fig. 2 — przekroju poziomym po linii 1—2 fig. 1.

Taśmę bez końca a z nadciętych zapalek przeprowadza się między dwoma, na pionowych ośkach b^1 b^2 osadzonemi wałkami c^1 c^2 . Na ośkach b^1 b^2 osadzone są także zazębiające się koła zębate d^1 d^2 , przytem odległość wałków c^1 c^2 , oraz kół zębatach d^1 d^2 można wzajemnie zmieniać np. przez przestawienie kół na wałkach b^1 b^2 .

Przez nastawienie odległości można miarkować stopień odchylenia kolejno po sobie następujących zapalek, gdyż odchylenie staje się tem większe, im bliżej przy sunięte są koła zębate do wałków pociagowych. Ażeby przytem zapewnić trwałe rozwarte położenie zapalek umieszczona jest za kołami zębatemi szyna wodząca c o przekroju trójkątnym lub innym tego rodzaju, że odchylone w obie strony zapalaki

jakby wsuwały się na szynę, przez co pozostają w odchylonem położeniu na stałe i w tym stanie w równej wysokości przesuwają się po tarczy podczas zanurzania.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie złożone z dwóch zazębiających się kół zębatach do rozwierania nadciętych i tworzących taśmę bez końca zapalek z tektury, papieru lub tym podobnych materiałów, znamienne tem, że odległość między wałkami pociagowemi dla taśmy bez końca i kołami zębatemi rozwierającemi może być zmieniana celem nastawienia stopnia rozwarcia zapalek.

2. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tem, że za zazębiającemi się kołami zębatemi, czyli tak zwanemi kołami odchylającemi, umieszczona jest szyna wodząca celem utrwalenia odchylonego położenia zapalek.

Johann Carl Müller.
Zastępca: Cz. Raczyński,
rzecznik patentowy.

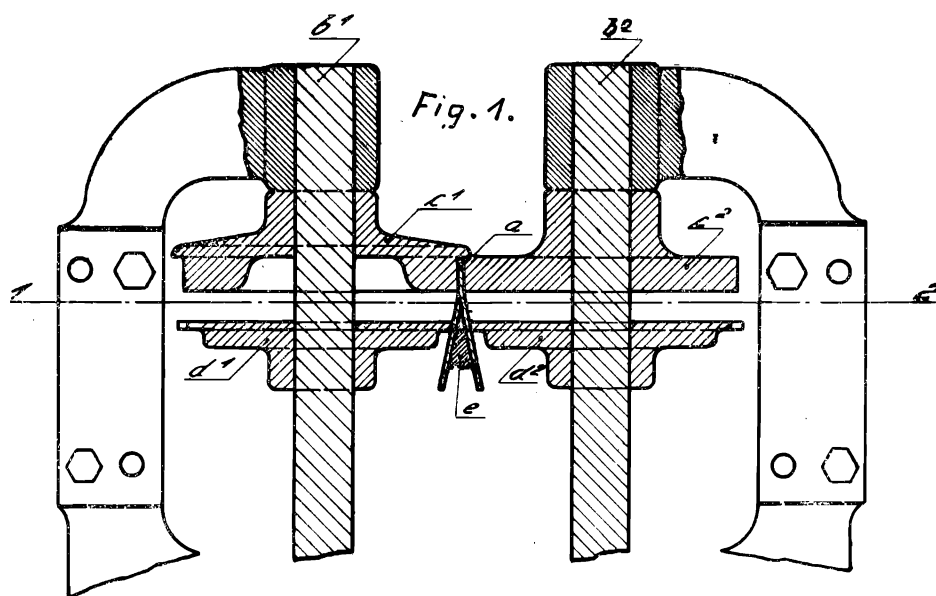

Fig. 2

